

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2009. február 5. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

Az emberölés büntette miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Bács-Kiskun Megyei Bíróság** 2008. november 26. napján kihirdetett **11.B.156/2008/26.** számú ítéletét **h e l y b e n h a g y j a .**

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A megyei bíróság a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntetében [Btk. 166. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pontja], amelyért 13 év fegyházra és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az ítélet ellen egyrészt az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére súlyosabb, de határozott tartamú szabadságvesztés kiszabása végett, másrészt a vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban pedig enyhébb minősítés, az emberölés alapesetének megállapítása, és erre tekintettel a büntetés enyhítése érdekében.

A védő a másodfokú nyilvános ülésen a fellebbezését azzal egészítette ki, hogy elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta, mert álláspontja szerint a tényállás nincs kellően felderítve.

A fellebbviteli főügyészség az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a fegyházbüntetés súlyosítását, egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezések alaptalanok.

Az ítéltábla a Be. 348. § (1) bekezdése alapján eljárva az ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan megtartásával folytatta le a tárgyalást. Az ügy megalapozott elbírálásához szükséges körben és mélységben a bizonyítást

felvette, további bizonyításnak helye nem volt [Be. 353. § (1) bekezdése], s az arra jogosultak - köztük a tényállás felderítettségét vitató védő - sem terjesztettek elő erre irányuló indítványt.

A megyei bíróság a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte, s indokolási kötelezettségének is eleget téve állapította meg a tényállást. Részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékot mennyiben és miért fogadott vagy utasított el, s kiemelten foglalkozott a vádlott tárgyaláson előterjesztett védekezésével, melynek elvetését kellően megindokolta.

Érvelése teljes egészében megfelelt az iratok tartalmának, logikus volt, s a megyei bíróság által elfogadott bizonyítékok olyan zárt láncolatot alkottak, amelyek minden tekintetben megalapozták a tényállást. A bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó, s ezáltal a felmentést, illetve a hatályon kívül helyezést célzó védelmi indítvány - amely maga is nélkülözte annak kifejtését, hogy milyen további bizonyítási cselekményeket kellene foganatosítani a tényállás teljesebb felderítése érdekében - eredményre nem vezethetett.

A megyei bíróság a másodfokú bíróság számára is irányadó [Be. 351. § (1) bekezdése] megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és az elkövetett bűncselekményt is a Btk. vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően minősítette. A tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen és aggálymentesen vont le következtetést a vádlott egyenes ölési szándékára, s a nyereségvágyra is, mint a bűncselekmény elkövetésének motivációjára. Az eltérő minősítést célzó fellebbezések így alaptalanok.

A büntetés kiszabása során a megyei bíróság a bűnösségi körülményeket hiánytalanul sorolta fel, s azokat súlyuknak megfelelően értékelve olyan törvényes nemű és mértékű büntetésre ítélte a vádlottat, amely büntetésnek sem a lényeges súlyosítása nem indokolt, sem a lényeges enyhítésére nincs lehetőség. A kiszabott büntetés szükséges, de egyben elegendő is a büntetés törvényi céljainak, az egyéni és az általános bűnmegelőzésnek [Btk. 37. §] az eléréséhez, s alkalmas a büntetéskiszabási elvek [Btk. 83. §] kifejeződésére. Ezért a büntetés mértékét támadó fellebbezések egyik irányból sem vezettek eredményre.

Bf.II.431/2008/13.

Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság további rendelkezései is megfeleltek a vonatkozó jogszabályhelyeknek, ezért a másodfokú bíróság az ítéletet - annak mindenben helyes indokainál fogva - a Be. 371. § (1) bekezdése alapján

helybenhagyta azzal a helyesbítéssel, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának megállapítása a Btk. 42. § (2) bekezdés **b/2.** pontján alapul.

Az ítéletábra a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött időt, s a további fellebbezési lehetőség kizártságának a megállapítása a Be. 386. §-án alapszik.

S z e g e d , 2009. február 5.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk..Mezőlaki Erik sk..Cserháti Ágota sk.
a tanács elnöke a tanács tagja,előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.431/2008/13. számú végzése és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 11.B.156/2008/26. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

S z e g e d , 2009. február 5.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke